

Sygn. akt VI Ka 331/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Tekieli SO Andrzej Wieja

Protokolant Małgorzata Zawadzka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 r.

sprawy skazanego **W. W. (1)** ur. (...) w J.

syna R. i B. z domu K.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 16 kwietnia 2015 r. sygn. akt II K 961/14

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec skazanego W. W. (1) w punkcie IV części dyspozytywnej i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI Ka 331/15

UZASADNIENIE

W. W. (1) został skazany:

1. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 sierpnia 2013 r. w sprawie II K 561/13 za:

a) czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 listopada 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 listopada 2012 r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie wymierzono karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie II K 638/13 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 30 grudnia 2012 r., na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 20 i 21 lutego 2013 r.;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie II K 207/13 za:

a) czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w dniu 10 grudnia 2012 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyn z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 9 grudnia 2012 r. na karę miesiąca pozbawienia wolności, gdzie wymierzono karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie w okresie od 9 do 11 grudnia 2012 r. oraz od 1 lipca 2014 r. do 12 sierpnia 2014 r.

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 12 listopada 2014 r. w sprawie II K 1226/14 za:

a) czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 11 maja 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, obok tej kary wymierzono skazanemu karę 70 stawek dziennych grzywny ustalając kwotę stawki na 10 zł;

b) czyn z art. 235 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 maja 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

c) czyn z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2013 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie orzeczono karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby.

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie II K 1219/14 za:

a) czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od 26 marca do 21 kwietnia 2013 r., na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) czyny z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 9 do 19 kwietnia 2013 r. na karę roku pozbawienia wolności;

c) czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w lutym 2014 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

d) czyn z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; gdzie wymierzono karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 13 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 961/14:

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. połączył kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu W. W. (1) wyrokami opisanymi w punktach 1, 2, 3, 4 i 5a,b części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył okresy kar dotychczas odbytych;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokiem opisanym w pkt 5c i d części wstępnej;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 120 zł tytułem obrony skazanego z urzędu oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł.

Wyrok ten zaskarżył w części co do kary obrońca skazanego zarzucając rażąco surowość kary orzeczoną wyrokiem łącznym a to przez orzeczenie kary 4 lat pozbawienia wolności w sytuacji gdy winna zostać wymierzona kara na zasadzie pełnej absorpcji, bowiem czyny objęte wyrokiem łącznym zostały popełnione na krótkiej przestrzeni czasu, skazany nie uczestniczył w podkulturze i chciał podjąć zatrudnienie w Zakładzie Karnym, jego zachowanie nie budzi zastrzeżeń a z opinii środowiskowej brak jakichkolwiek uwag ze strony sąsiadów, stosowana była wobec skazanego instytucja warunkowego zwolnienia z odbycia kary, co potwierdza pozytywną opinię o skazanym.

Stawiając te zarzuty obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania tej kary na okres maksymalny przewidziany kodeksem.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się zasadna o tyle, że skutkowałą uchYLENIEM zaskarżonego wyroku w części, choć z innych powodów niż w niej podniesione.

Zarzut apelacji obrońcy skazanego został skierowany wyłącznie przeciwko rozstrzygnięciu o karze łącznej, orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej zaskarżonego orzeczenia.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że zarzut rażącej niewspółmierności kary można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, jednakże jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. (por. wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985r. V KRN 178/85 OSPiKA 1986/4/93). Oceny takiej nie można zaś odnieść do wskazanej kary łącznej wymierzonej przez Sąd I instancji skazanemu W. W. (1). Podkreślenia przy tym wymaga, że w zakresie kary łącznej nie mają pierwszorzędного znaczenia okoliczności podmiotowe, jak i przedmiotowe odnoszące się do poszczególnych skazań mających zostać objętymi karą łączną. Okoliczności te były już bowiem przedmiotem oceny i wartościowania przy wymiarze kary za poszczególne zbiegające się przestępstwa. Przy wymiarze kary łącznej zasadnicze znaczenie mają natomiast takie okoliczności, jak ilość poszczególnych skazań podlegających łączeniu oraz istniejący związek pomiędzy tymi przestępstwami, jak również odstępy czasu dzielące poszczególne czyny.

Sąd Rejonowy należycie zatem ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary łącznej. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza przy tym karę łączną w granicach od kary najsurowszej do sumy wszystkich kar za zbiegające się przestępstwa. Wymierzona zaś W. W. (1) kara łączna nie razi swą surowością.

Za Sądem I instancji natomiast należy podkreślić, iż W. W. (2) został skazany za kilkanaście przestępstw przeciwko różnym dobrom chronionym prawnie, a których dopuścił się na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu czasu. Okoliczność tą Sąd I instancji dostrzegł i należycie wziął pod uwagę. Sąd Rejonowy zasadnie przy tym oceniając okoliczności mające wpływ na wymiar kary łącznej zastosował zasadę asperacji, uznając że brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w dolnych granicach. Pamiętać bowiem należy, iż celem kary łącznej nie jest premiowanie

osoby wielokrotnie łamiącej porządek prawny lecz zapewnienie racjonalnego stosowania kar i środków karnych przez likwidację w postępowaniu wykonawczym ich swoistej, wynikającej z kilkakrotnych skazań, konkurencji. Wręcz przeciwnie natomiast, popełnienie większej ilości przestępstw jest okolicznością, przemawiającą za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 listopada 2012 r. II AKo 129/12 LEX nr 1236007). Natomiast poprawne zachowanie skazanego w czasie odbywania kar badanych przy wymierzaniu kary łącznej tak jak w przypadku skazanego może świadczyć na jego korzyść co nie uszło uwadze Sądu meriti, lecz okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, a tym bardziej przeważającego dla słuszności kary wynikającej ze stopnia związku zbiegających się przestępstw. Wymiar orzeczonej wobec W. W. (1) kary łącznej czyni zbędnym rozważania Sądu Odwoławczego co możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Skoro zatem istota wyroku łącznego sprowadza się do skazania za przestępstwa objęte różnymi wyrokami do takiej sytuacji, jaka miałyby miejsce gdyby wszystkie popełnione przez sprawcę i pozostające w zbiegu realnym przestępstwa zostały ujawnione i następnie objęte jednym postępowaniem i tym samym zachodziły warunki do orzekania w wyroku skazującym kary łącznej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 grudnia 2006 r. II AKa 150/06 LEX nr 283399) to Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż w tej sytuacji kara łączna wymierzona skazanemu przez Sąd I instancji jest karą realizującą powyższe postulaty, jak i karą sprawiedliwą.

Brak natomiast było przeszkód do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego za przestępstwa opisane w punkcie 5 c) i d) części wstępnej wyroku. O ile rację ma Sąd Rejonowy, że nie pozostają one w zbiegu realnym z pozostałymi przestępstwami, za które orzeczono karą łączną w pkt. I części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, tak zachodzą w tym przypadku warunki do orzeczenia kary łącznej, obejmującej te dwa skazania. W tym stanie rzeczy niezasadnym było umorzenie postępowania w tym przedmiocie i koniecznym stało się uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. IV części dyspozytywnej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w tym zakresie.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako, że nie był rażąco niesprawiedliwy, jak i nie był dotknięty uchybieniami określonymi w art. 439 § 1 k.p.k. podlegał utrzymaniu w mocy jako prawidłowy.

W pkt. III orzeczenia zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. koszty nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym wraz z podatkiem od towarów i usług (art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Mając na natomiast na uwadze sytuację materialną skazanego oraz pozostawanie przez niego w jednostce penitencjarnej Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił W. W. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.